

Streda 2. marca 2016

Text: 1Kr 19, 1 – 8 (9 – 13)

¹Acháb rozpovedal Ízebel všetko, čo vykonal Eliáš, aj to, ako pobil mečom všetkých prorokov. ²Ízebel poslala k Eliášovi posla s odkazom: Nech mi hocičo urobia bohovia a nech čokoľvek ešte pridajú, ak zajtra o takomto čase neurobím tvoj život podobným životu hociktorého z nich. ³Naľakal sa teda, pobral sa a odišiel kvôli svojmu životu. Keď prišiel do Beér-Šeby v Judsku, zanechal tam sluhu. ⁴Sám však odišiel na púšť na deň cesty. Keď došiel, sadol si pod kručínový ker a žiadal si smrť slovami: Dost' už; teraz, Hospodine, vezmi si môj život, lebo nie som lepší ako moji otcovia. ⁵Potom si ľahol a zaspal pod kručinou. Vtom sa ho dotkol anjel a povedal mu: Vstaň a jedz! ⁶Poobzeral sa, a hľa, pri hlave mal na žeravých kameňoch upečený posúch a krčah vody. Jedol, napil sa a znovu si ľahol. ⁷Nato sa ho anjel po druhýkrát dotkol a povedal: Vstaň a jedz, lebo máš priďalekú cestu pred sebou. ⁸Vstal teda, najedol sa a napil, a posilnený tým pokrmom putoval štyridsať dní a štyridsať nocí až na Boží vrch Chóréb. ⁹Tam vošiel do jaskyne, kde aj prenocoval. A hľa, zaznelo k nemu slovo Hospodinovo: Čo tu robíš, Eliáš? ¹⁰Povedal: Príliš som horlil za Hospodina, Boha mocností, lebo Izraelci opustili Tvoju zmluvu, zbúrali Tvoje oltáre a Tvojich prorokov povraždili mečom, takže som zostal len sám. Teraz siahajú aj na môj život, aby mi ho vzali. ¹¹Nato povedal: Vyjdi a stoj na vrchu pred Hospodinom! A hľa, Hospodin šiel vedľa. Strhol sa mocný a silný víchor, ktorý rozrážal vrchy a drvil bralá pred Hospodinom. Hospodin však nebol vo víchre. Po víchre nastalo zemetrasenie, ale ani v zemetrasení nebol Hospodin. ¹²Po zemetrasení prišiel oheň, ale Hospodin nebol v ohni; po ohni zašumel tichý šelest. ¹³Len čo to Eliáš počul, zahľabal si tvár do plášťa, vyšiel a zastal pred vchodom do jaskyne. Vtedy zaznel hlas: Čo tu robíš, Eliáš?

Piesne: ES č. 521, 526

Zamyslenie nad Božím slovom:

Eliáš bol starozákonný prorok pôsobiaci v izraelskom kráľovstve za vlády kráľa Achába. Jeho meno *Eliahu* znamená *Môj Boh je Jahve* a je pre neho charakteristické: dôveroval Bohu. V Novej zmluve sa Eliáš i s Mojžišom zjavuje pri Ježišovom premenení na hore Tábor. Biblický text nás v tejto epizóde dokáže posilniť v slabých chvíľach. Boj proti Baalovi bol úspešný. Púšť je miestom prebojovania poznania Božej vôle nielen u Eliáša, ale aj u Ježiša, a tak je to aktuálne povzbudenie i pre nás do dnešného dňa. Možno aj my dnes máme prebojovať niečo, z čoho máme obavy, ale Boh je silnejší ako Baal, ako diablove intrigy, ako zloba ľudí aj sveta. Len Mu bez výhrad dôverujeme. Prorok Eliáš je mužom modlitby a mužom askézy. To sú prostriedky, ktoré aj my potrebujeme ako profylaxiu, aby sme sa mohli brániť proti tlaku doby. Získať múdrosť, osvojiť si ju a nájsť cestu k Bohu – to si vyžaduje disciplínu. A disciplína bez sebazaprenia neexistuje. Duchovné aspekty sa neviažu na materiálne veci. Eliáš, ktorý sa pohybuje v tomto kraji, niežeby mal dôvod, aby tam šiel, ale pohybuje sa tadiaľ len z dôvodu Božej poslušnosti. Aj my si poslušnosť vyvineme len vtedy, keď duchovne žijeme. Teda človek, ktorý číta Písmo len pre povinnosť alebo len z času na čas, alebo v ňom hľadá len literárnu krásu, nemusí objaviť jeho duchovnú hĺbku. Prorok Eliáš nie je ďaleko od nás, od našich možností. My však môžeme jednoducho pokrčiť plecami, že to bol mimoriadne omilostený človek, ktorému preto všetko bolo ľahšie, a že mal aj viac Božej milosti. No každý z nás ju má! Lenže problémom je to, že nie vždy máme dostatok dobrej vôle, preto svoju vieru nedokážeme zhutniť a roky prešľapujeme na tom istom mieste. Keď raz prijmeme kresťanskú identitu, mali by sme sa správať ako

Ježiš Kristus. On neprišiel zrušiť otroctvo ani Rímsku ríšu, ani odstrániť rímskeho imperátora, ani zelótom poskytnúť nezávislosť. Nestotožnil sa s politickými a materiálnymi aspiráciami Izraela, nevyriešil problém hladu, dal nám však iný pohľad na Boha, na svojho a nášho Otca. Dnes to vidíme v Písme, že Ježiš nemal rád lacnú popularitu. Nerobil to, čo by sme my robili v danej situácii. Tieto veci si musíme všímať. A tak môžeme žiť iným životom, aj keď robíme chyby. Hľadajme hlbšie korene Božieho slova, ktoré nás môže oduševniť a viesť k iným horizontom rozmýšľania.
Amen.

Modlitba:

„Rozlialo sa svetla more, nový deň je na obzore, Bože dobrý, ďakujeme; v tom láskavosť Tvoju zrieme. Žehnaj práci, nášmu dielu, dopraj prospech duši, telu, ochráň všetkých nás od zlého a daj chleba potrebného.“ (ES, s. 642) Amen.

Mgr. Samuel Mišiak, PhD., predsedajúci zborový farár v CZ ECAV Myjava (MYS)